

die de bezoekers van de vermaarde grotten in de berg moeten trotseren, om binnen te komen, gesteld dat zij de weg vinden. Enig comfort in de vorm van een restauratie- of toiletgebouwtje ontbreekt. Desondanks wordt er in het E.N.C.I.-bos op zonnige vrije dagen druk gewandeld, terwijl de V.V.V. per jaar meer dan 30.000 betalende bezoekers door haar gidsen in de berg laat rondleiden. Hoeveel zouden dit er zijn geweest wanneer het bezoek wat meer aantrekkelijk was gemaakt?

Aan het slot van de uitzending gaf Ir. Gadiot eindelijk ook antwoord op de dringende vraag, die nog eens nadrukkelijk werd gesteld door Drs. Witlox, waarom de E.N.C.I. de resten van de berg niet sparen wil door reeds nu naar andere winplaatsen voor mergel uit te zien. Zoals bekend berekenden de Limburgse architecten reeds hoeveel een pijpleiding zou kosten van het plateau van Margraten tot aan het huidige fabrieksterrein. De directeur gaf toe dat dit plan te verwezenlijken is, maar dat er voor de ontwikkeling ervan tijd nodig is. En die is er niet, volgens zijn zeggen!

En dat is, naar ons idee, het meest irrealistische van zijn betoog: Hij vertelde immers eerst dat er momenteel nog voor twintig jaar mergel voorradig is! Wij vragen ons dan ook af, of er, zelfs als er een achtste oven zal worden gebouwd, en die komt er natuurlijk, niet voldoende tijd is om een plan tot ontwikkeling te brengen dat reeds oud is, het plan van de centrale mergelwinning op het plateau van Margraten.

Over het eventueel verloren gaan van werkgelegenheid in Maastricht is helemaal niet gesproken. Kennelijk is deze zwakke argumentatie van Drs. v. d. Meer, waarover wij reeds geschreven hebben, helemaal niet uit de koker van de industrie gevloeid.

Graag willen wij nog met erkentelijkheid opmerken, dat de bespreking van de diverse problemen door de elkaar tegenstrevende partijen in een sfeer van onderling begrip heeft plaats gevonden. Men kan gelukkig nog door de omstandigheden gedwongen worden tot strijd zonder het respect voor de tegenpartij te verliezen!

DE ST.-PIETERSBERG IN DE KRANT

Op 22 maart, dus enkele weken nadat de St.-Pietersberg op de T.V. was te zien geweest, — men zie het voorstaande artikel — verscheen in De Nieuwe Limburger het volgende bericht:

G.S.-beslissing omtrent concessie

HISTORISCHE, BOTANISCHE EN ENCI-BELANGEN VEILIG

Maastricht. — Na een uitgebreide studie van de aanvraag van de ENCI om uitbreiding van de afgraafconcessie voor de St.-Pietersberg ten behoeve van de cementfabricage zijn Ged. Staten in Limburg tot een beslissing gekomen. Volgens het op last van G.S. opgestelde rapport is een oplossing mogelijk, waarbij zowel de historische belangen van het Zonneberg-gangenstelsel en die van het botanisch belangrijke Popelmondedal als die van de werkgelegenheid van de ENCI in bevredigende mate tot hun recht komen. Dit rapport zal worden voorgelegd aan de betrokken autoriteiten en aan de ENCI.

Op dit bericht kunnen wij nu nog geen commentaar leveren. Wanneer inderdaad de door ons verdedigde belangen in bevredigende mate tot hun recht zullen komen, kunnen wij Gedeputeerde Staten in Limburg alleen maar dankbaar zijn voor hun beslissing. Wij zijn zeer nieuwsgierig naar de details, die ons nog niet bekend zijn, en die wij t.z.t. in dit maandblad zullen publiceren.